

Opetuslapseus: Jeesuksen seuraaminen Uuden testamentin mukaan

Johdanto

Uusi testamentti korostaa opetuslapseutta Jeesuksen Kristuksen seuraajien identiteetin ydinalueena. Tämä tutkimus tarkastelee Raamatun kutsua opetuslapseuteen, sen kustannuksia, tarkoitusta ja haasteita Raamattuun perustuen. Termi ”opetuslapsi” (kreikaksi: mathētēs, oppija tai seuraaja) esiintyy Uudessa testamentissa yli 250 kertaa, mikä on huomattavasti enemmän kuin termi ”kristitty”, joka esiintyy vain kolme kertaa (Apostolien teot 11:26; Apostolien teot 26:28; 1. Piet. 4:16). Tämä tutkimus selvittää, mitä Jeesuksen opetuslapsena oleminen tarkoittaa, ja käsittelee uskollisena pysymisen haasteita.

1. Opetuslapsen raamatullinen identiteetti

- ”Kristitty” vs. ”opetuslapsi” (Apostolien teot 11:19–26):
 - Termiä ”kristitty” käytettiin ensimmäisen kerran Antiokiassa kuvaamaan Jeesuksen seuraajia, todennäköisesti ulkopuolisten toimesta (Apostolien teot 11:26). Se esiintyy Uudessa testamentissa vain kolme kertaa, mikä osoittaa, ettei se ollut varhaisten uskovien ensisijainen itseidentifiointi.
 - Sitä vastoin sanaa ”opetuslapsi” käytetään yli 250 kertaa (esim. Matteus 10:1; Apostolien teot 6:1, 7), ja siinä korostetaan oppijaa, joka noudattaa Jeesuksen opetuksia ja esimerkkiä.
 - Jeesus määritteli opetuslapseuden elämänsä ja käskyjensä kautta ja kutsui seuraajiaan tottelemaan Häntä täysin (Joh. 8:31–32).

2. Opetuslapseuden tarkoitus

- Jeesuksen kutsu seurata (Mark. 1:14–18):
 - Jeesus aloitti palvelutyönsä kutsumalla opetuslapsiaan ”seuraamaan minua” ja tulemaan ”ihmisten kalastajiksi” (Mark. 1:17). Tämä kutsu sisälsi välittömän kuuliaisuuden, jättäen entisen elämänsä (esim. verkot, veneet) ja jatkaakseen Hänen tehtävänsä.
 - Opetuslapseuden tarkoituksena on jakaa evankeliumia ja vetää muita Kristuksen luokse Jeesuksen esimerkin mukaisesti (Luuk. 19:10).
- Lähetyskäsky (Matteus 28:18–20):
 - Jeesuksen viimeinen käsky on, että kaikkien opetuslasten tulee ”tehdä kaikki kansat minun opetuslapsikseni” kastamalla ja opettamalla heitä tottelemaan hänen käskyjään.
 - Opetuslapseus on ketjureaktio: opetuslapset tekevät opetuslapsia, jotka tekevät lisää opetuslapsia, muodostaen seurakunnan (Apostolien teot 2:42–47).
 - Jeesus lupaa läsnäolonsa niiden kanssa, jotka tottelevat tätä käskyä (Matteus 28:20).

3. Opetuslapseuden luonne

- Rakkaus opetuslasten merkinä (Joh. 13:34–35):
 - Jeesus kääkee opetuslapsiaan rakastamaan toisiaan niin kuin hän rakastaa heitä, osoittaen identiteettinsä maailmalle.
 - Tämä rakkaus on uhrautuvaa ja käytännöllistä, heijastaen Kristuksen esimerkkiä (1. Joh. 3:16–18).
- Keskinäinen kannustus ja vastuullisuus:
 - Opetuslapset rohkaisevat toisiaan päivittäin estääkseen synnin petoksen (Heprealaiskirje 3:12–14).
 - He tunnustavat syntinsä ja rukoilevat toistensa puolesta (Jaak. 5:16).
 - He opettavat ja neuvovat toisiaan viisaasti (Kolossalaiskirje 3:16).
 - He jakavat aineellisia resursseja tarpeiden tyydyttämiseksi (Apostolien teot 2:44–45; 1. Joh. 3:17–18).

4. Opetuslapseuden hinta

- Henkilökohtainen valinta ja uhraus (Luuk. 9:23–26; Joh. 12:24–26):
 - Opetuslapseus vaatii itsensä kieltämistä, ristin ottamista päivittäin ja Jeesuksen seuraamista (Luuk. 9:23).
 - Tämä tarkoittaa alistumista Jumalan tahtoon henkilökohtaisten halujen sijaan, kuten Jeesus rukoili: "Älköön tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun" (Luukas 22:42).
 - Jeesus havainnollistaa tätä uhrausta vehnänjyvän vertauksella: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ellei vehnänjyvä putoa maahan ja kuole, se jää yhdeksi siemeneksi. Mutta jos se kuolee, se tuottaa paljon siemeniä" (Joh. 12:24). Todellisten opetuslasten täytyy "kuolla" itselleen – päästää irti maallisista kiintymyksistä – kantaakseen hengellistä hedelmää ja lisätäkseen valtakuntaa.
 - Joka rakastaa elämänsä tässä maailmassa, kadottaa sen, mutta joka vihaa elämänsä (asettaa iankaikkiset arvot ajallisten edelle), säilyttää sen iankaikkiseen elämään (Joh. 12:25). Joka palvelee Jeesusta, seuratkoon häntä, ja Isä kunnioittaa sellaisia palvelijoita (Joh. 12:26).
 - Jeesuksen valitseminen voi tarkoittaa Hänen asettamistaan maallisen hyödyn tai jopa perhesiteiden edelle (Luuk. 14:26–27; Matt. 10:37).
 - Jeesus varoittaa, että hänen ja hänen sanojensa häpeäminen johtaa siihen, että hän hylkää meidät (Luuk. 9:26).
- Kustannusten laskeminen (Luuk. 14:28–33):
 - Opetuslasten täytyy miettiä Jeesuksen seuraamisen hintaa ja varmistaa, että he pysyvät lujina loppuun asti (Luuk. 14:28–30).
 - Todelliset opetuslapset antautuvat kaikkensa ja pitävät itseään Jumalan lahjojen (esim. ajan, resurssien) taloudenhoitajina, eivät omistajina (Luuk. 14:33; Room. 12:1–2, jossa uskovia kehoitetaan uhraamaan ruumiinsa eläviksi, pyhiksi ja Jumalalle mieluisiksi uhreiksi).
 - Esimerkkejä ovat kirkon työhön osallistuminen (1. Korinttilaisille 16:2) ja vieraanvaraisuuden osoittaminen (Room. 12:13; Heprealaiskirje 13:2).
- Kestävyys koettelemuksissa (Jaak. 1:2–4; Hepr. 12:7–11):
 - Jumala käyttää koettelemuksia uskon testaamiseen ja kypsyttämiseen, mikä tuottaa kärsivällisyyttä ja pyhyyttä (Jaak. 1:12; Hepr. 12:10).
 - Kristuksen tähden kärsiminen tuo opetuslapset samaan linjaan hänen kärsimyksiensä kanssa (1. Piet. 4:12–16; Filippiläiskirje 3:10–11, jossa Paavali haluaa tuntea Kristuksen ja osallistua hänen kärsimyksiinsä).

saavuttaakseen ylösnousemuksen), vaikka henkilökohtaisen synnin aiheuttama kärsimys ei olekaan kiitettävää (1. Piet. 4:15).

5. Vakuutuksia uskollisille opetuslapsille

- Jumalan armo ja lupaukset (Tit. 2:11–14; 2. Piet. 1:3–11):
 - Jumalan armo opettaa opetuslapsia hylkäämään jumalattomuuden ja elämään vanhurskaasti (Tit. 2:12).
 - Kasvamalla uskossa, hyveellisyydessä ja rakkaudessa opetuslapset vahvistavat kutsumuksensa ja valintansa ja varmistavat, etteivät he lankea (2. Piet. 1:10–11).
 - Kristuksessa pysyminen rukouksen ja kuuliaisuuden kautta varmistaa Hänen läsnäolonsa meissä (Joh. 15:4–5; Gal. 2:20, jossa Paavali julistaa: ”Minut on ristiinnaulittu Kristuksen kanssa, enkä enää elä, vaan Kristus elää minussa”).
- Sudenkuoppien välttäminen:
 - Pelkkä jumalisuuden maine ei riitä; Jumala tuntee sydämen (Ilmestyskirja 3:1–3).
 - Ihmisten perinteet eivät saa korvata Jumalan käskyjä (Mark. 7:6–8).
 - Opetuslasten täytyy tarkkailla elämäänsä ja oppiaan välttääkseen tekopyhyyttä (1. Timoteus 4:16).

6. Tekosyiden ja pelon voittaminen evankeliointityössä

- Raamatullisia esimerkkejä pelon voittamisesta:
 - Mooses (2. Moos. 3:10–12; 4:10–14): Riittämättömyyden ja pelon tunteista huolimatta Jumala varusti Mooseksen lupaamalla läsnäolonsa.
 - Gideon (Tuomarit 6:11–16): Jumalan vakuutus: ”Minä olen sinun kanssasi.” Gideonin pelko ja merkityksellömyyden tunne voitettiin.
 - Jeremia (Jeremia 1:4–8): Jumala hylkäsi Jeremian nuoruuden selityksen ja käski häntä olemaan pelkäämättä.
 - Jesaja (Jesaja 6:1–8): Koettuaan Jumalan anteeksiannon Jesaja tarjoutui vapaaehtoisesti Jumalan tehtävään.
 - Pietari (Luuk. 5:4–11): Tietoisuus syntisyydestään johti Pietarin luottamukseen Jeesuksen kutsuun ”pyydystää ihmisiä” ja voitti pelon.
- Sovellus:
 - Jumala kutsuu opetuslapsia evankelioimaan peloista tai koetuista riittämättömyyksistä huolimatta (2. Korinttilaisille 5:17–20).
 - Jeesuksen käsky ”Älkää pelätkö” antaa opetuslapsille voimaa kertoa evankeliumia (Luukas 5:10).

7. Katseemme kiinnittäminen Jeesukseen

- Kilpajuoksun kestäminen (Hepr. 12:1–3):
 - Opetuslapset juoksevat uskon kilpailun kestävinä ja katsovat Jeesukseen uskon edelläkävijänä ja täydelliseksi tekijänä.
 - Toivo iankaikkisesta elämästä Jumalan kanssa motivoi kestävyYTEEN (Heprealaiskirje 12:2).
- Evankeliumin kiireellisyys (2. Korinttilaisille 6:1–2):

- Evankeliumi julistaa, että Jeesus tuli synniksi meidän puolestamme, jotta me tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi (2. Korinttilaisille 5:21).
- Nyt on ”pelastuksen päivä”, joka vaatii välitöntä reagoitua (2. Korinttilaisille 6:2).

Keskustelukysymykset

- Mikä Jumalan opetuslapseuskutsun piirre rohkaisee sinua eniten?
- Mitä pidät suurimpana haasteena uskollisessa opetuslapseuden elämässä?
- Oletko harkinnut kastetta sitoutumisesi ilmaisuna seurata Jeesusta? (Ks. Ap. t. 2:38; Room. 6:3-4.)

Käytännön askeleita opetuslapseuteen

- Opiskelun ajoitus: Aloita opetuslapseus jo varhain niille, joilla on raamatullinen tausta, tai myöhemmin niille, joiden uskoa on vahvistettava (Ap.t. 8:12). Vältä uusien uskovien ylikuormittamista tai sitoutumattoman asenteen puolustelua.
- Evankeliointi: Jaa evankeliumia muiden kanssa osana opetuslapseutta (Mark. 1:38; Luuk. 19:10). Tee lista ihmisistä, joita kutsut tutkimaan Raamattua.
- Kaste: Keskustele kasteesta raamatullisena vastauksena uskoon, joka yhdistää uskovat Kristukseen (Ap. t. 2:38; Gal. 3:26–27).
- Osallistu kirkon toimintaan: Osallistu kirkon tehtävään säännöllisillä lahjoituksilla (1. Korinttilaisille 16:2), vieraanvaraisuudella (1. Piet. 4:9) ja auttamalla apua tarvitsevia (Gal. 6:10).
- Päivittäinen itsensä kieltäminen: Harjoita tietoisia antautumisen tekoja, kuten aseta rukoukseen ja palvelemiseen käytetty aika etusijalle henkilökohtaisen mukavuuden sijaan, ilmentääksesi ”vehnänjyvän” periaatetta (Joh. 12:24-26).

Johtopäätös

Opetuslapseus on elinikäinen sitoutuminen Jeesuksen seuraamiseen, jolle on ominaista kuuliaisuus, uhrautuminen ja rakkaus. Kuolemalla itselleen, kuten Jeesus opettaa Johanneksen evankeliumin luvussa 12:24–26, opetuslapset kantavat paljon hedelmää ja lisäävät valtakuntaa evankelioimisen ja uskollisen elämän kautta. Uuden testamentin seurakunta kasvoi räjähdysmäisesti, koska opetuslapset tottelivat lähetyskäskeä (Apostolien teot 2:47; 6:7; 16:5). Kiinnittämällä katseemme Jeesukseen ja luottamalla Jumalan lupauksiin voimme voittaa haasteet, jakaa evankeliumia ja pysyä uskollisina loppuun asti.